

867.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 30 listopada 1928 r.

w sprawie powoływania ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych.

Na podstawie ust. 4 art. 12, ust. 4 art. 31 oraz art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 350) zarządza się co następuje:

§ 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrem Przemysłu i Handlu wzywają w drodze obwieszczenia, ogłoszonego w Monitorze Polskim, aby właściwe izby przemysłowo-handlowe, a do czasu ich utworzenia w okręgach poszczególnych sądów pracy stowarzyszenia zawodowe pracodawców przemysłowo-handlowych, oraz stowarzyszenia zawodowe kategorii pracowników, wymienionych w art. 4 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, czynne w okręgu danego sądu pracy, tudzież zarządy przedsiębiorstw i instytucji państwowych i samorządowych, czynnych w okręgu danego sądu pracy, a nie należących do stowarzyszeń zawodowych pracodawców, przedstawiły w oznaczonym terminie listy kandydatów na ławników i zastępców ławników sądu pracy i sądu okręgowego.

Wezwania powyższego dokonywa się po raz pierwszy niezwłocznie po ustanowieniu sądu pracy (ust. 1 i 2 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy), a następnie co 2 lata co najmniej na 2 miesiące przed upływem okresu, na który byli powołani ławnicy w poszczególnym okręgu sądu pracy (ust. 1 art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy).

§ 2. Wezwanie o przedstawienie list kandydatów winno obejmować:

- 1) liczbę stanowisk ławników i zastępców ławników danego sądu pracy i sądu okręgowego,
- 2) okrąg sądu pracy,
- 3) termin na złożenie list kandydatów,
- 4) wymogi, jakim mają odpowiadać kandydaci (art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy), oraz
- 5) skutki prawne uchylenia się stowarzyszeń zawodowych pracodawców i pracowników od przedstawienia w oznaczonym terminie kandydatów.

§ 3. Termin do przedstawienia list kandydatów nie może być krótszy niż 14 dni. Termin ten liczy się od daty ogłoszenia obwieszczenia w Monitorze Polskim.

§ 4. Listy kandydatów winny być sporządzone oddzielnie dla ławników i zastępców ławników sądów pracy, oddzielnie dla ławników sądu okręgowego i ich zastępców. Każda lista kandydatów winna obejmować

potrójną liczbę osób w stosunku do liczby wolnych stanowisk ławników i ich zastępców.

Do list kandydatów winno być dołączone oświadczenie stowarzyszenia, instytucji lub przedsiębiorstwa, stwierdzające, że kandydaci odpowiadają wymogom przewidzianym w art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy.

W razie przedstawienia na stanowisko ławnika lub jego zastępcy kandydata, będącego pracownikiem instytucji komunikacyjnej, winien być dołączony do listy kandydatów nadto dowód, stwierdzający zgodę władz przełożonych danej instytucji na objęcie przez kandydata stanowiska ławnika lub jego zastępcy.

§ 5. Uprawnione do przedstawienia list kandydatów stowarzyszenia, przedsiębiorstwa i instytucje sporządzają listy kandydatów w potrójnych egzemplarzach i składają je wraz z załącznikami (ust. 2 i 3 § 4 oraz ust. 1 § 6) Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej. Po upływie terminu na składanie list kandydatów (§ 3) Minister Pracy i Opieki Społecznej prześle po jednym egzemplarzu zgłoszonych list Ministrowi Sprawiedliwości oraz Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 6. Przy składaniu list kandydatów Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej stowarzyszenia zawodowe pracodawców i pracowników, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe oprócz dołączenia danych, wymienionych w ustępach 2 i 3 § 4 niniejszego rozporządzenia, winny:

- a) udowodnić swoje prawo do przedstawienia listy kandydatów, w szczególności stowarzyszenia zawodowe pracodawców i pracowników oraz zarządy przedsiębiorstw państwowych i samorządowych winny dołączyć zaświadczenie właściwego obwodowego inspektora pracy lub władzy powiatowej administracji ogólnej, że są czynne w okręgu sądu pracy, nadto stowarzyszenia zawodowe, że posiadają charakter stowarzyszenia zawodowego, a zarządy przedsiębiorstw, że nie należą do takich stowarzyszeń. Instytucje państwowe i samorządowe składają jedynie oświadczenie, że są czynne w okręgu sądu pracy oraz że nie należą do stowarzyszeń zawodowych pracodawców,
- b) podać — o ile chodzi o listy kandydatów z grupy pracodawców — dane orientacyjne o liczbie pracowników zatrudnionych w okręgu danego sądu pracy przez ogół członków stowarzyszenia zawodowego pracodawców, względnie przez przedsiębiorstwa i instytucje państwowe i samorządowe, o ile zaś chodzi o listy kandydatów z grupy pracowników — liczbę pracowników zrzeszonych w stowarzyszeniu zawodowym pracowniczym i zatrudnionych w okręgu danego sądu pracy.

W razie wątpliwości Minister Pracy i Opieki Społecznej może w określonym terminie, niekrótszym niż dni 7, licząc od dnia doręczenia wezwania, żądać uzupełnienia danych wymienionych w ust. 2 i 3 § 4 oraz w punkcie a) paragrafu niniejszego pod rygorem, że niedotrzymanie terminu, względnie udzielenie niedostatecznych wyjaśnień pociągnie za sobą odrzucenie listy kandydatów danego stowarzyszenia.

§ 7. Na podstawie złożonych list kandydatów Minister Pracy i Opieki Społecznej oraz Minister Przemysłu i Handlu opracowują na zasadach wyrażonych w ust. 1 i 2 art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy wspólne wnioski co do powołania ławników i zastępców ławników sądu pracy oraz ławników i zastępców ławników sądu okręgowego i przedstawiają je Ministrowi Sprawiedliwości wraz z uzasadnieniem oraz wszystkimi załącznikami do list kandydatów dokumentami.

Wnioski powyższe winny być w ten sposób opracowane, aby przedstawieni do powołania ławnicy i ich zastępcy reprezentowali, o ile możliwości, wszystkie ważniejsze gałęzie pracy, istniejące w okręgu danego sądu pracy.

W razie ustanowienia kilku sądów pracy w okręgu jednego sądu okręgowego ławnicy i ich zastępcy dla sądu okręgowego winni być powołani w odpowiedniej części z każdego okręgu sądu pracy.

W razie ustanowienia sądu pracy w okręgu sądu okręgowego, w którym istnieje już jeden lub kilka sądów pracy, rozporządzenie ustanawiające dany sąd pracy określi, w jakiej stosunkowej liczbie mają być powołani ławnicy i ich zastępcy dla sądu okręgowego z okręgu nowego sądu pracy i kiedy to powołanie ma nastąpić.

§ 8. Minister Sprawiedliwości na podstawie wspólnych wniosków ministrów dokonywa powołania ławników i zastępców ławników oddzielnie dla sądów pracy, oddzielnie dla sądu okręgowego.

§ 9. W wypadkach, w których w myśl § 1 powołane są do przedstawiania list kandydatów stowarzyszenia zawodowe pracodawców lub pracowników, w razie uchylecia się stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, istniejących w okręgu danego sądu pracy, od przedstawienia kandydatów w wyznaczonym terminie, lub też w razie nieistnienia w danym okręgu sądu pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników Minister Sprawiedliwości na wspólny wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministra Przemysłu i Handlu powołuje odpowiednie kategorie ławników i zastępców według własnego uznania.

Przepis powyższy ma odpowiednie zastosowanie w razie nieistnienia w pewnej gałęzi pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców i pracowników lub w razie uchylecia się tych stowarzyszeń w pewnej gałęzi pracy od przedstawienia list kandydatów w oznaczonym terminie lub w razie nieprzedstawienia listy kandydatów przez część stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników istniejących w pewnej gałęzi pracy.

§ 10. W razie opróżnienia stanowisk ławników sądów pracy lub sądów okręgowych przed upływem okresu, na który zostali powołani, Minister Sprawiedliwości na wspólny wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministra Przemysłu i Handlu powołuje na opróżnione stanowiska ławników z pośród zastępców ławników.

§ 11. Minister Sprawiedliwości o dokonaniu powołania ławników i ich zastępców zawiadamia zainteresowanych ministrów i przesyła listy ławników prezesowi właściwego sądu okręgowego.

Ławnicy i ich zastępcy składają przysięgę, a po wejściu w życie prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) ślubowanie przed prezesem właściwego sądu okręgowego, względnie przed przewodniczącym danego sądu pracy przed rozpoczęciem pierwszego posiedzenia sądowego, w którym wezmą udział. Ławnicy powołani bezpośrednio ponownie nie składają ślubowania po raz wtóry.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*